

C/2024/5832

7.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2024 r. – Makhlouf/Rada

(Sprawa T-412/24)

(C/2024/5832)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hafez Makhlouf (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: T. Bontinck i G. Karouni, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2024/1510⁽¹⁾ z dnia 27 maja 2024 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim utrzymuje ona nazwisko skarżącego w wykazie ujętym w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2024/1517⁽²⁾ z dnia 27 maja 2024 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim utrzymuje ono nazwisko skarżącego w wykazie ujętym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r.;
- orzeczenie o pozaumownej odpowiedzialności Rady i zasądzenie od niej – tymczasowo – kwoty 100 000 EUR;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący popełnionych przez Radę błędów w ocenie. Strona skarżąca podnosi, że Rada dopuściła się błędów w ocenie, gdy utrzymała jej nazwisko w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi na podstawie, odpowiednio, art. 28 ust. 2 lit. b) decyzji 2013/255/WPZiB i art. 15 ust. 1a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 36/2012 (zwanego dalej „kryterium b”) oraz na podstawie art. 28 ust. 2 lit. d) decyzji 2013/255/WPZiB i art. 15 ust. 1a lit. d) rozporządzenia (UE) nr 36/2012. Co się tyczy w szczególności kryterium b, strona skarżąca podnosi, na poparcie zarzutu dotyczącego błędu w ocenie, wykładnię zgodną tego kryterium. Gdyby Sąd nie przyjął wspomnianej wykładni zgodnej, strona skarżąca podnosi – tytułem żądania pomocniczego – zarzut niezgodności z prawem tego przepisu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku okresowego przeglądu. Strona skarżąca podnosi, że Rada nie dopełniła obowiązku okresowego przeglądu, gdy nie uwzględniła zmian w indywidualnej sytuacji strony skarżącej oraz w sytuacji ogólnej w Syrii.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i praw podstawowych. Strona skarżąca podnosi, że akty, których stwierdzenia nieważności żąda, są niewłaściwe i nadmierne, oraz powołuje się na nieproporcjonalne naruszenie swoich praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2024/1510.

⁽²⁾ Dz.U. L, 2024/1517.